VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Jaksaako pinnistellä?

Ilkka Kanerva (kok.) murskaa ennätyksiä, mikäli hänet huhtikuun vaaleissa valitaan uudelleen. Syksyllä täyttyy välitavoite, 40 vuotta kansanedustajana yhtämittaisesti.

John Österholmin (rkp) ennätys, 41,5 vuotta 1919–1960, on käden ulottuvilla. **Johannes Virolainen** (kesk.) toimi edustajana 42 vuotta, mutta onneton vaaliliitto 1983 pudotti hänet välillä jäähylle.

Mutta professori **Ernst Estlander** (rkp) istui eduskunnassa pientä taukoa lukuun ottamatta 1907–1945. Sitä ennen hän toimi säätyvaltiopäivillä kymmenen vuotta, joten parlamenttivuosia kertyi yhteensä lähes 45.

Nykyisin myös europarlamentaarikot tulisi laskea kansanedustajiksi. **Paavo Väyrysellä** (kesk.) alkaa olla 42 vuotta parlamenteissa takana. Todellinen ennätys on **Urho Kekkosella** (ml.).

Hän istui kansan valitsemana valtiollisena toimihenkilönä yhtäjaksoisesti 1936–1981 yli 45 vuotta.

Ilkka Kanervan pitää jaksaa pinnistellä. Uupumattomat **Mauri Pekkarinen** (kesk.) ja **Ben Zyskowicz** (kok.) huohottavat vajaan neljän vuoden päässä.

Tehdään temppuja

Vuosituhannen vaihteessa liikenneministeri **Kimmo Sasi** (kok.) kohahdutti näppärästi. Ministeri marssi henkilökohtaisesti Soneran yhtiökokoukseen ja leikkasi tuntuvasti yhtiön hallituksen itselleen kaavailemia palkkionkorotuksia.

Nyt valtionyhtiöministeri **Sirpa Paatero** (sd.) kaivoi esiin vanhan konstin. Ministeri tyrmäsi alaisensa virkamiehen esittämät korotukset Fortumin ja Nesteen hallituksen palkkioihin.

Operaatiota ei voinut jättää huhtikuun yhtiökokouksiin. Joku olisi epäillyt suoraselkäistä ministeriä läpinäkyvästä vaalitemppuilusta.

Kunnia kuuluu

Harva poliitikko jättää varastamatta ansiota toisen töistä. Hän tempaisee kylmästi itselleen tai puolueelleen kunnian saavutuksista, joiden kanssa hänellä ei ole mitään tekemistä.

Esimerkiksi viime viikon kyselytunnilla **Mika Kari** (sd.) tiedusteli puolueensa puheenjohtajalta, mitä mieltä tämä on laskujen maksuajan maksimin lyhentämisestä kahdesta kuukaudesta yhteen.

Valtiovarainministeri **Antti Rinne** vastasi arvokkaasti, että kyseessä on tärkeä asia.

Tällä viikolla oikeusministeri **Anna-Maja Henriksson** (rkp) esitteli eduskunnalle teettämänsä lakiesityksen maksuaikojen katosta. Kamerat olivat poissa ja lehterit tyhjinä.

Pauli Kiuru (kok.) kiitteli lainmuutoksen antavan pienille yrityksille jonkinlaista selkänojaa.

Lars Erik Gästgivars (rkp) kertoi suurten yritysten takavuosina makuuttaneen rahojaan korkeakorkoisilla tileillä ja lykänneen alihankkijoiden laskujen maksamista viime tippaan.

Uskomaton uudistus

Eduskunta kiitteli laidasta laitaan toimeentulotuen siirtämistä pääsääntöisesti Kelan hoitoon. Edes jossain kohdin kuntien velvoitteita vähennetään. **Mika Niikko** (ps.) tosin ihmetteli, miten kustannukset tästedes käytännössä jaetaan.

Kristiina Salonen (sd.) kertoi toimineensa seitsemän vuotta kunnan etuuskäsittelijöiden esimiehenä. Hänestä tuntui epätodellisesta, että 1990-luvulta haaveiltu uudistus toteutuu.

Peruspalveluministeri **Susanna Huovinen** (sd.) tunnusti, ettei olisi vielä muutama vuosi sitten tällaista muutosta puolustanut, mutta nyt silmät ovat avautuneet.

Outi Alanko-Kahiluoto (vihr.) uskoi muutoksen olevan askel kohti perustuloa. **Anu Vehviläinen** (kesk.) toivoi myös omaishoidon siirtyvän Kelalle.

Mikael Palola (kok.) kyseli toimeentulotuen vastikkeellisuuden perään. **Erkki Virtasen** (vas.) mielestä se olisi sama kuin että työttömyysturvaa saisi vain menemällä töihin.

PEKKA ALAROTU

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 30.1.

Automainos Maaseudun Tulevaisuudessa 2.2.1965.

Osuusteurastamojärjestö siirtynyt lihan kylmäkuljetukseen

Osuusteurastamojärjestömme piirissä siirrytään tuoreiden elintarvikkeiden kylmäkuljetukseen. Menetelmä edustaa alallaan kansainvälistä huipputasoa. Viime tiistaina allekirjoitettiin Tuottajain Lihakeskuskunnan toimitalossa Helsingissä kylmäkuljetussopimus viiden yksityisen liikennöitsijän ja osuusteurastamojärjestön välillä. Helsinki ympäristöineen kuluttaa vuodessa lihaa yli 25 milj. kg. Tämä määrä on kuljetettava eri puolilta maata joko lihana tai elävänä karjana. Nyt toimeenpantujen järjestelyjen avulla päästään siihen, että liha saapuu pitkienkin matkojen takaa Helsinkiin hyvälaatuisena.

JAAKKO KILPIÄINEN

KALASTUS

Tarkasti säännelty elinkeino

Tänä vuonna Suomenlahdella ja Itämeren pääaltaalla pelkästään silakkaa saa kalastaa 35 845 tonnia.
Pohjanlahdella kiintiö on moninkertainen, 129 923 tonnia.
Suurten kalastusalusten silakkakiintiö on 6 100 tonnia ja kilohailikiintiö 4 500 tonnia. Alle 24-metristen alusten aluskohtainen silakkakiintiö on 5 300 tonnia ja kilohailikiintiö 4 000 tonnia.
Ammattikalastaja on henkilö, joka saa kalastuksesta ja saaliin jalostuksesta vähintään 30 prosenttia tuloistaan.
Tammikuussa 2015 alusrekisterissä oli yhteensä 3 210 alusta. Valtaosa on alle 10 metriä. 10–24-metrisiä on 233 ja yli 24-metrisiä on 22.
Kalastusalusten yhteiskapasiteetti oli 16 479 bruttotonnia ja 172 612 kilowattia.

Lähde: MMM, RKTL

Raisiolainen Jussi Järvinen aikoo ammattikalastajaksi. Lounaaksi hän paistoi fileitä edellispäivän saaliista.

Huovarin reitti 12.1.

Silakkaa nousee paljon. Troolipussia tyhjennetään noin 900 kiloa kerrallaan. Bärbelin kansimies Aivo Mäesoo ohjaa troolia ja Jussi Järvinen avaa troolipussin palmikkosolmun.

”Ammattimme on vaarassa hävitä”, Seppo Partanen sanoo. Alalla on tapahtunut iso murros. Pääasiassa virolaiset ovat ostaneet suomalaisia aluksia ja saaneet oikeuden kalastaa Suomen lipun alla.

jatkoa edelliseltä sivulta

Troolari Huovari etenee automaattiohjauksessa. Matkaa tehdään kello kaulassa. Silakka hajaantuu parvestaan, kun aurinko laskee. Vastaavasti kun aurinko nousee, silakka hakeutuu takaisin parviin.

”Troolin pitää olla hyvissä ajoin pohjassa. Muuten parvi hajoaa”, sanoo Huovarin kippari **Seppo Partanen**.

Kesken matkaa kippari miettii hetken aikaa, pitäisikö troolaus jo aloittaa. Aluksen kaikuluotaimen näytöllä näkyy sakeita valkoisia pilviä eli vedessä ui paljon silakkaa.

”Joskus silakkaa on niin paljon, että luotain luulee parvea pohjaksi.”

Suunnitelma kuitenkin pitää ja Huovari jatkaa matkaansa Pakinaisten pohjoispuolelle.

Sitten on Bärbelin vuoro laskea trooli rummulta veteen.

Vaikeuksiakin on, sillä iso pyydys on osaksi jäässä ja sen laskeminen on hidasta.

Huovariin trooli kiinnitetään ylä- ja alapaulasta. Lopulta 27 metriä leveä pyydys lasketaan aluksista 200–250 metrin päähän lähes pohjaan saakka vetovaijerien avulla.

Veto käynnistyy ja alukset ajavat parin solmun vauhtia eli noin neljä kilometriä tunnissa 250 metrin etäisyydellä toisistaan. Ilma on selkeä, eikä tuule.

”Kalastukselle on tänään liiankin otolliset olosuhteet”, päivittelee Partanen.

Reilun tunnin kuluttaa Bärbelin kippari **Kimmo Kirstua** kertoo vhf-radion välityksellä, että trooliin sijoitetun kaikuluotainanturin perusteella pyydykseen on uinut paljon kalaa.

Ammattikalastaja vaarassa hävitä

Saalis nostetaan Huovariin 900 kilon pussi kerrallaan. Partanen pitää tukkimiehen kirjanpitoa nostoista. Puolessatoista tunnissa viivoja kertyy 45. Saaliin tarkka paino varmistuu myöhemmin satamassa.

Miehistöt arvailevat keskenään saaliin kokoa. Hyvä tili on tulossa, sillä päivä on vasta puolessa.

Huovari lähtee kohti Laupusten satamaa jättämään saaliin, eikä toista vetoa tehdä päivän vieraiden vuoksi – vaikka ilma olisi otollinen.

Bärbel puolestaan jatkaa hieman edemmäs Röölan satamaan odottamaan seuraavan päivän troolausta.

Matkan lomassa Partasella on aikaa kertoo työstään. Aiemmin hän pelasi ajomatkojen ratoksi pasianssia. Keväällä 2013 hän aloitti toimittajatyttärensä innoittama blogin pitämisen.

Blogin välityksellä monet maakravut ovat voineet seurata kalastajan arkea. Troolari Huovari -blogilla on kymmenentuhatta lukijaa kuukaudessa.

Kalastajan ammatista Partanen puhuu vain hyvää. Hän on ollut koko uransa kalojen kanssa tekemisissä. Hän kalasti nuorena troolilla ja oli sen jälkeen maissa monta vuotta. 50-vuotisjuhlien jälkeen hän päätti vielä kerran palata nuoruutensa ammattiin. Tosin ensin piti saada lupa vaimolta.

Merellä hän on sittemmin viihtynyt, keskimäärin 200 päivää vuodessa.

Virolaiset ostavat aluksia

Tie kalastajan ammattiin on suljettu, ellei tulija pysty ostamaan jostain alusta, jolla on riittävästi kapasiteettia ja kalastusoikeutta. Partanen harmittelee, että alalle on nykyään niin vaikea päästä.

”Ammattimme on vaarassa hävitä.”

Alalla on tapahtunut iso murros 5–7 vuodessa. Pääasiassa virolaiset ovat ostaneet suomalaisia aluksia ja saaneet oikeuden kalastaa Suomen lipun alla.

”Vaikuttaa siltä, etteivät suomalaiset ole kiinnostuneita jatkamaan kalastusta. Virossa on yrittäjiä ja rahaa. Nyt virolaiset omistavat 60 prosenttia suurista troolareista. Myös monet rannikon kalankäsittelylaitokset ovat heidän omistuksessaan.”

”Tavallista on, että ensin ostetaan pieniä aluksia ja niiden tilalle hankitaan kokonaan uusi isompi alus.”

Perillä Laupusissa lastiruumaan pumpataan vettä ja saalis siirtyy imuputken välityksellä pakastamoon.

Saalis jaetaan puoliksi kahden aluksen kesken. Kansimiehet saavat prosenttipalkan. Maanomistajille menee noin kymmenesosa.

Takana on yksi päivä kaudesta. Meri jäätyy ja pian on aika lähteä kohti Ruotsin vesialueita turskaa troolaamaan. Lomaan on vielä aikaa.

”Kesällä lomaillaan ja huolletaan aluksia. Viime vuonna kalastuskausi alkoi vasta marraskuussa.”

Purun eli lossauksen jälkeen troolari Huovari lähtee sittenkin pitämään tuulta Röölaan, kuuluu myöhemmin lähetetty viesti.

Seuraavana päivänä tekstiviesti kertoo päivän tuloksen: 36 000 kiloa silakkaa puntarissa.

JANNE IMPIÖ

Huovarin blogi: huovari.blogspot.fi

Bärbelin troolaukset loppuivat 19. tammikuuta. Alus upposi 30 metrin syvyyteen.

Kalastusviikon hurja loppu

MT vieraili troolari Huovarilla tammikuun 12. päivä. Tasan viikon päästä vierailusta troolarin kapteeni **Seppo Partanen** soitti ja kertoi ikäviä uutisia.

Huovari ja Bärbel olivat tavalliseen tapaan olleet vetämässä paritroolia samoilla vesialueilla. Saaliin noston jälkeen Bärbel sai yllättäen kallistuman.

Partanen ajoi Huovarin Bärbelin kylkeen kiinni, mutta kallistuma paheni entisestään.

Lopulta Bärbelin miehistö jätti aluksen hyppäämällä hyytävään mereen, aivan viime tingassa. Masto kaatui vielä veden varaan joutuneen päällikön päälle, mutta Huovarin kahden hengen miehistö onnistui pelastamaan toverinsa.

Meripelastus saapui paikalle hälytyksen jälkeen.

”Onneksi kaikki meni hyvin ja sää oli suotuisa. Bärbel upposi pian 30 metrin syvyyteen. Toistaiseksi ei ole tietoa siitä, miksi alus kallistui ja lopulta upposi”, kertoi Partanen puhelimessa.

JANNE IMPIÖ